

ความเจริญรุ่งเรือง

ของ

แผ่นดินของเรา

เอกสาร ชุด

ความเจริญรุ่งเรืองของแผ่นดินเรา

จัดทำขึ้นเพื่อทูลเกล้าฯ ถวายแด่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

เนื่องในโอกาสที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า สมาคมสภาการกลางศาสนาบาไฮ

ความเจริญรุ่งเรือง

ของ

แผ่นดินของเรา

คัดมาจากธรรมลิขิตบาไฮ

“กุญแจไปสู่อารยธรรมสวรรค์”

ความเจริญรุ่งเรืองของแผ่นดินของเรา

เป็นที่ชัดเจนว่าจนกว่าประชาชนจะได้รับการศึกษา จนกว่าความคิดเห็นของสาธารณชนจะประสานเข้าด้วยกันอย่างถูกต้อง จนกว่าข้าราชการแม้เป็นเพียงข้าราชการผู้น้อยจะปลอดจากความทุจริตแม้เพียงน้อยที่สุด ประเทศชาติจึงจะบริหารงานได้อย่างเหมาะสม จนกว่าระเบียบวินัยและรัฐบาลที่ดีจะก้าวไปถึงระดับที่ว่า หากบุคคลหนึ่งแม้จะพยายามสุดความสามารถแล้ว ก็ไม่สามารถบิดพลิ้วไปจากความชอบธรรมได้แม้แต่เท่าเส้นผม เมื่อการปฏิรูปตามที่ต้องการจึงจะได้รับการพิจารณาว่าสัมฤทธิ์ผลสมบูรณ์

นอกจากนี้กลไกใดก็ตามแม้จะเป็นกลไกสำหรับประโยชน์สูงสุดของมนุษยชาติ ก็อาจถูกใช้ไปในทางที่ผิดได้ การใช้อย่างเหมาะสมหรือใช้ไปในทางที่ผิดขึ้นอยู่กับความรู้แจ้ง ความสามารถ ความศรัทธา ความสุจริต ความอุทิศและความมีจิตใจสูงของผู้นำทางความคิดเห็นของสาธารณชน...

แม้ว่าการก่อตั้งรัฐสภา การจัดตั้งสภาสำหรับปรึกษาหารือ จะเป็นรากฐานของการปกครอง แต่ยังมีปัจจัยที่จำเป็นอีกหลายอย่างสำหรับสถาบันเหล่านี้ ประการแรก สมาชิกทั้งหลายที่ได้รับเลือกตั้งต้องมีคุณธรรม ยำเกรงพระผู้เป็นเจ้า มีจิตใจสูง ไม่ถูกชักจูงด้วยความทุจริต ประการที่สอง พวกเขาต้องรู้จักกฎต่าง ๆ ของพระผู้เป็นเจ้าเป็นอย่างดีในทุกแง่ ทราบหลักการสูงสุดของกฎหมาย เชี่ยวชาญในกฎระเบียบที่ควบคุมการบริหารกิจการภายในประเทศและข้อตกลงระหว่างประเทศ ชำนาญในศิลปะที่มีประโยชน์ต่ออารยธรรม และพอใจกับเงินเดือนตามกฎหมาย

ขออย่าได้คิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะพบสมาชิกประเภทนี้ โดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร และโดยความพยายามอันสูงส่งของผู้ที่ทุ่มเทและอุทิศตน อุปสรรคทุกอย่างจะแก้ไขได้ โดยง่ายปัญหาทุกอย่างไม่ว่าจะซับซ้อนเพียงไรก็จะง่ายยิ่งกว่าการกระพริบตา

อย่างไรก็ตามหากสมาชิกของสภาที่ปรึกษาหารือกันเหล่านี้ด้อยคุณภาพ ด้อยความรู้ ไม่ทราบกฎหมายการปกครองและการบริหาร ไร้ตำรา ไร้ยดดี เกียจคร้าน ถือประโยชน์ส่วนตัวมาก่อน จะไม่มีประโยชน์อันใดเกิดขึ้นจากการจัดตั้งสภาดังกล่าว ในอดีตหากคนยากจนต้องการสิทธิของตน เขาต้องให้ของขวัญแก่บุคคลหนึ่งเท่านั้น แต่บัดนี้เขาต้องเลิกหวังที่จะได้รับความยุติธรรม หรือไม่ก็ต้องให้เงินเป็นที่พักใจทั้งสภา

การไต่สวนอย่างถี่ถ้วนจะแสดงให้เห็นว่า ปฐมเหตุของการกดขี่และความอยุติธรรม ความไม่ชอบธรรม ผิดกฎและไม่เป็นระเบียบคือความไร้ศรัทธาในศาสนาและไร้การศึกษาของประชาชน ตัวอย่างเช่นเมื่อ

ประชาชนศรัทธาในศาสนาอย่างแท้จริง รู้หนังสือและร่ำเรียนมาอย่างดี เมื่อมีความยุ่งยากเกิดขึ้นพวกเขาสามารถร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ถ้าพวกเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมและไม่ได้รับสิทธิ และเห็นว่าการดำเนินการของคณะปกครองท้องถิ่นขัดกับความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าและความยุติธรรมของกษัตริย์ พวกเขาสามารถเสนอเรื่องไปยังคณะผู้พิพากษาระดับสูงขึ้นไป และอธิบายความไม่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของคณะบริหารท้องถิ่นจากนั้นคณะผู้พิพากษาจะขอบันทึกคดีได้ และด้วยวิธีนี้ความยุติธรรมจะดำเนินไป อย่างไรก็ดีตามในปัจจุบันเป็นเพราะการศึกษาไม่เพียงพอ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้แม้แต่คำศัพท์ที่จะใช้อธิบายสิ่งที่ตนต้องการ

สำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้นำของประชาชน ซึ่งมีอยู่ทั่วไป เพราะว่าเป็นเพียงการเริ่มต้นของวิธีการบริหารใหม่ พวกเขาจึงก้าวหน้าในด้านการศึกษาไม่เพียงพอที่จะได้ประสบกับความปิติในการบริหารปกครองด้วยความยุติธรรม หรือลืมนความเบื่อบานในการส่งเสริมความชอบธรรม หรือดื่มจากน้ำพุแห่งมนธรรมที่สดใสและเจตนาที่จริงใจ พวกเขาหาได้เข้าใจไม่ว่า เกียรติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและความสุขที่แท้จริงของมนุษย์อยู่ที่การเห็นคุณค่าของตัวเอง ความมุ่งหวังอันสูงส่งและเจตนาอันประเสริฐ ความซื่อตรงและคุณธรรม ความไม่ต่างพร้อยของจิตใจ แต่พวกเขากลับคิดว่าความยิ่งใหญ่ของตนอยู่ที่การสะสมผลประโยชน์ทางโลกไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม...

ฐานะที่สูงสุด สภาวะที่สูงสุด และตำแหน่งอันประเสริฐสุดในสรรพภาวะไม่ว่าจะมองเห็นหรือมองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแรกหรือสิ่งสุดท้าย คือตำแหน่งของพระศาสดาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าดูจากภายนอกส่วนใหญ่แล้ว พระศาสดาเหมือนไม่ได้ครอบครองสิ่งใดนอกจากความยากจนของตนเอง ทำนองเดียวกันความรุ่งโรจน์ที่สุดพรรณาสรรองไว้สำหรับบรรดาและบรรดาผู้ที่อยู่ใกล้พระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าพวกเขาไม่เคยสนใจทรัพย์สินสมบัติแม้เพียงชั่วขณะ ถัดมาคือฐานะของบรรดากษัตริย์ที่ยุติธรรมผู้มีกิตติศัพท์เลื่องระบือไปทั่วปฐพีว่าเป็นผู้ปกป้องประชาชนและใช้ความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้า และมีชื่อท่องไปทั่วว่าเป็นผู้ปรีชาสามารถในการสนับสนุนสิทธิของประชาชน กษัตริย์เหล่านี้ไม่สนใจจะกอบโกยทรัพย์สินสมบัติมหาศาลเพื่อตนเอง แต่เชื่อว่าความมั่งคั่งของตนอยู่ที่การบำรุงข้าแผ่นดิน กษัตริย์เหล่านี้คิดว่าหีบสมบัติของตนเต็มเปี่ยมเมื่อพลเมืองทุกคนมั่งคั่งและสุขสบาย อีกทั้งไม่ภาคภูมิใจในเงินทอง แต่ภาคภูมิใจในความรู้แจ้งและความมุ่งมั่นที่จะสร้างประโยชน์อย่างทั่วถึง

ตำแหน่งถัดมาคือบรรดารัฐมนตรีและผู้แทนที่เลื่องลือด้วยเกียรติคุณ ผู้ถือว่าพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าสำคัญกว่าความประสงค์ของตนเอง และความชาญฉลาดในการบริหารงานของพวกเขาจะพัฒนารัฐศาสตร์การปกครองไปสู่ความสมบูรณ์ขั้นสูงสุด พวกเขาเรื่อรองอยู่ในโลกแห่งวิชาการประดุจตะเกียงแห่ง

ความรู้เจตคติและการกระทำของพวกเขาสาธิตถึงความรักชาติและความห่วงใยต่อความก้าวหน้าของประเทศ พวกเขาพอใจกับเงินเดือนธรรมดา และอุทิศทั้งชีวิตราตรีต่อการปฏิบัติหน้าที่อันสำคัญ และคิดหาวิธีที่จะรับประกันความก้าวหน้าของประชาชน โดยคำแนะนำที่ชาญฉลาดมีประสิทธิภาพและวิจารณ์ญาณที่ล้ำลึกของพวกเขา พวกเขาทำให้รัฐบาลของตนกลายเป็นตัวอย่างสำหรับรัฐบาลทั้งหมดในโลก พวกเขาทำให้เมืองหลวงของตนเป็นศูนย์รวมภารกิจที่ยิ่งใหญ่ของโลก พวกเขาบรรลุความเป็นเอก เป็นบุคคลดีเด่นที่สุด ยอดและไปถึงยอดอันประเสริฐสุดของชื่อเสียงและอุปนิสัยใจคอ

นอกจากนี้ยังมีบรรดาผู้แก้ววิชาที่สามารถและมีชื่อเสียง มีคุณสมบัติที่น่าสรรเสริญและวิชาความรู้ไพศาล ผู้ซึ่งยึดมั่นในความยำเกรงพระผู้เป็นเจ้า และตั้งมั่นอยู่ในหนทางแห่งความรอดพ้น ปัญญาของพวกเขา มีธรรมะสะท้อนอยู่ และญาณของพวกเขาได้รับแสงจากดวงอาทิตย์แห่งความรู้สากล ทั้งชีวิตราตรีพวกเขาอยู่กับการวิจัยที่พิถีพิถันในศาสตร์ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ และอุทิศตนต่อการอบรมนักศึกษาที่มีความสามารถ ในวิจารณ์ญาณของพวกเขา เป็นที่แน่นอนว่า สมบัติของกษัตริย์ที่เสนอมานี้ให้ไม่อาจเปรียบได้กับหยดเดียวของธาราแห่งความรู้ ทองและเงินกองเท่าภูเขาาก็ไม่มีค่ามากกว่าการไขปัญหาที่ยากให้สำเร็จ สำหรับพวกเขาแล้ว ความปิติที่อยู่นอกงานของตนเป็นเพียงของเล่นสำหรับเด็ก และภาระที่รุงรังของการครอบครองทรัพย์สินที่ไม่จำเป็นนั้นดีสำหรับคนโง่เขลาและต่ำช้าเท่านั้น ด้วยพึงพอใจเสมือนวิหค พวกเขาขอบคุณสำหรับเมล็ดกำมือเดียว และเพลงแห่งอัจฉริยภาพของพวกเขาจนปัญญาของผู้ชาญฉลาดที่สุดในโลก

นอกจากนี้ยังมีผู้นำที่หลักแหลมในหมู่ประชาชนและบรรดาผู้ที่ชื่อเสียงดีเด่นทั่วประเทศ ผู้เป็นเสาหลักของรัฐ ตำแหน่งฐานะและความสำเร็จของพวกเขาขึ้นอยู่กับความเป็นผู้ปรารถนาดีต่อประชาชนและการแสวงหาวิธีที่จะพัฒนาชาติ เพิ่มพูนความมั่งคั่งและความสุขสบายของพลเมือง.....

ไม่มีข้อสงสัยว่า จุดหมายของการก่อตั้งรัฐสภาคือการนำมาซึ่งความยุติธรรมและความชอบธรรม แต่ทุกสิ่งขึ้นกับความพยายามของผู้แทนที่ได้รับเลือก หากพวกเขามีเจตนาที่จริงจัง ก็จะมีบังเกิดผลที่น่าปรารถนาและเกิดการปรับปรุงอย่างคาดไม่ถึง ถ้าไม่เช่นนั้นเป็นที่แน่นอนว่าทั้งหมดจะไร้ความหมาย ประเทศจะชะงักงันและกิจการสาธารณะจะเสื่อมลงเรื่อย ๆ “ข้าพเจ้าเห็นผู้สร้างหนึ่งพันคนก็ไม่เท่ากับผู้อ่อนทำลายคนเดียว และจะเป็นอย่างไรหากมีผู้สร้างคนเดียวตามมาด้วยผู้อ่อนทำลายหนึ่งพันคน?”

จุดประสงค์ของถ้อยคำที่กล่าวมาคืออย่างน้อยจะได้สาธิตให้เห็นว่าความสุขและความยิ่งใหญ่ ตำแหน่งและฐานะ ความยินดีและสันติสุขของแต่ละคน มิได้อยู่ที่ความมั่งคั่ง แต่อยู่ที่อุปนิสัยใจคอที่ล้ำเลิศ เจตจำนงอันประเสริฐ วิชาความรู้ที่กว้างขวาง และความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่ยาก....

ไม่ควรคิดว่าตามที่คุณเขียนกล่าวไว้เป็นการประณามความมั่งคั่งหรือชมเชยความยากจน ความมั่งคั่ง เป็นที่น่าสรรเสริญในระดับสูงสุด ถ้าความมั่งคั่งนั้นได้มาด้วยความพยายามของบุคคลและคุณลักษณะของ พระเป็นเจ้าในด้านพาณิชย์ เกษตรกรรม ศิลปะและอุตสาหกรรม และความมั่งคั่งนั้นถูกใช้ไปเพื่อเห็นแก่ เพื่อนมนุษย์ เห็นผู้อื่นใดหากผู้ที่สุขุมรอบคอบและมีลู่วาง ริเริ่มมาตรการที่ช่วยบำรุงมวลชนอย่างทั่วถึง ไม่มี ภารกิจใดยิ่งใหญ่กว่านี้และในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า ภารกิจนี้คือความสำเร็จสูงสุด เพราะว่าผู้นั้นเคราะห์ ดังกล่าวจัดหาสิ่งจำเป็นและรับประกันความสุขสบายและความผาสุกของคนจำนวนมาก ความมั่งคั่งเป็นสิ่งที่ น่าชมเชยสุดหากประชาชนทั้งหมดมั่งคั่ง หากคนส่วนน้อยร่ำรวยจนเกินควรขณะที่ส่วนใหญ่ขัดสน และไม่มี ประโยชน์นอกเงมาจากความมั่งคั่ง ความมั่งคั่งนั้นเป็นเพียงค่าใช้จ่ายของผู้ครอบครอง ในทางตรงกันข้าม หากความมั่งคั่งนั้นใช้จ่ายไปเพื่อส่งเสริมความรู้ ก่อตั้งโรงเรียนประถมและโรงเรียนอื่น ๆ สนับสนุนศิลปะ และอุตสาหกรรม อบรมเด็กกำพร้าและผู้ยากไร้ กล่าวโดยย่อ คืออุทิศเพื่อความผาสุกของสังคม ผู้ ครอบครองความมั่งคั่งนี้จะโดดเด่นต่อหน้าของพระผู้เป็นเจ้าและมนุษย์ในฐานะเป็นผู้ที่ล้ำเลิศกว่าใคร ๆ ที่ อาศัยอยู่บนพิภพ และจะได้รับการนับว่าเป็นชาวสวรรค์....

ผู้รู้ในธรรมะคือตะเกียงที่คอยนำทางในหมู่ชาติทั้งหลาย คือดวงดาราแห่งโชคชะตาที่เรืองแสงจาก ขอบฟ้าของมนุษยชาติ พวกเขาถือบ่อเกิดแห่งชีวิตสำหรับผู้ที่นอนตายอยู่ในความเขลา พวกเขาือน้ำพุใส แห่งความสมบูรณ์เลิศสำหรับผู้กระหายและเร่ร่อนอยู่ในที่รกร้างแห่งความบกพร่องและหลงผิด พวกเขาถือ อุทัยสถานของสัญลักษณ์ของเอกภาพสวรรค์..... คือแพทย์ผู้ชำนาญสำหรับร่างกายของโลกที่เจ็บป่วย คือยา แก่พิษที่ชะงัดสำหรับพิษที่ทำให้สังคมทุจริต พวกเขาถือปราการอันแข็งแกร่งที่ปกป้องมนุษยชาติ คือที่ปัก พิงที่รุกรานไม่ได้สำหรับเหยื่อแห่งความเขลาผู้ทรนทาน วิตกกังวลและลำบากแสนสาหัส... ผู้รู้ในธรรมะต้อง ดีเด่นด้วยความสมบูรณ์เลิศทั้งภายนอกและภายในจิตใจ พวกเขาต้องมีอุปนิสัยใจคอที่ดี เห็นแจ้งเจตนา บริสุทธิ์ มีความฉลาดหลักแหลม เข้าใจ หยั่งรู้ สุขุมรอบคอบ มองการณ์ไกลพอควร เคารพธรรมะ ยำเกรง พระผู้เป็นเจ้า เพราะไม่ว่าเทียนจะเล่มใหญ่หรือยาวเพียงไรหากไม่ติดไฟ ก็ไม่ได้ไปกว่าต้นปาล์มที่ไม่ออกผล หรือกิ่งไม้แห้ง นอกจากนี้เขาควรทราบกฎและหลักการ ธรรมเนียม สภาพความเป็นอยู่และมารยาท ข้อดี ด้านวัตถุและศีลธรรมที่เป็นลักษณะของการบริหารประเทศของชาติอื่น ๆ และความเชี่ยวชาญในทุก สาขาวิชาที่มีประโยชน์สำหรับปัจจุบัน ศึกษาบันทึกทางประวัติศาสตร์ของรัฐบาลและชนชาติในอดีต เพราะ

หากผู้รู้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และวิชาทั้งปวงเกี่ยวกับธรรมะและธรรมชาติ ธรรมศาสตร์ศาสนา ศิลปะการปกครอง วิชาต่างๆ ของสมัยนั้น และเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ เขาอาจไม่สามารถจัดการ กับเรื่องฉุกเฉิน และหาได้มีความรู้รอบด้านซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จำเป็น....

นอกจากนี้รัฐยังตั้งอยู่บนฐานอำนาจสองอย่าง นั่นคืออำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหาร ศูนย์รวม ของอำนาจบริหารคือรัฐบาล ศูนย์รวมของอำนาจนิติบัญญัติคือผู้รู้ หากเสาหลักค้ำจุนที่ยิ่งใหญ่อย่างหลังนี้ บกพร่อง รัฐจะตั้งอยู่ได้อย่างไร

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่ว่าปัจจุบันนี้ บุคคลที่พัฒนาเต็มที่และรอบรู้ดังกล่าวหาได้ยาก และรัฐบาล และประชาชนจำเป็นต้องมีระบบและทิศทางโดยด่วน จึงจำเป็นต้องก่อตั้งคณะนักวิชาการซึ่งมีสมาชิกแต่ละ กลุ่มเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาความรู้ที่กล่าวมา คณะวิชาการนี้ควรปรึกษาหารืออย่างแข็งขันและกระตือรือร้น เกี่ยวกับความต้องการในปัจจุบันและอนาคต แล้วก่อให้เกิดระบบและความสมดุล....

จำเป็นที่บรรดานักวิชาการและผู้รู้ในธรรมะควรให้คำปรึกษาและแนะนำมวลชนด้วยเจตนาที่บริสุทธิ์ และจริงใจและเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น และหยอดตามวลชนให้สว่างด้วยความรู้ เพราะปัจจุบันนี้ ประชาชนคิดอย่างมกมายว่า ใครที่เชื่อพระผู้เป็นเจ้าและสัญลักษณ์ของพระองค์ เชื่อพระศาสนาและการ เปิดเผยพระธรรมสวรรค์และกฎของพระผู้เป็นเจ้า ยำเกรงพระผู้เป็นเจ้าและเคร่งครัดศาสนา จะต้องเกียจ คร้านและใช้ชีวิตอย่างเฉื่อยชาเพื่อจะได้รับการพิจารณาในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าว่า เป็นผู้ทีสละโลกและ สิ่งไรสาระในโลก บรรดาชีวิตหน้าและแยกตัวจากเพื่อนมนุษย์เพื่อจะได้เข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้า.....

อารยธรรมที่แท้จริงจะคลี่คลายออกมาในใจกลางสุดของโลกเมื่อประมุขผู้มีชื่อเสียงและจิตใจสูงจำนวน หนึ่ง ผู้เป็นแบบอย่างอันเรืองรองของความอุทิศและความมุ่งมั่น ลุกขึ้นเพื่อประโยชน์และความสุขของ มนุษยชาติด้วยความตั้งใจที่แน่วแน่และเห็นทิศทางอนาคตอย่างชัดเจน เพื่อสถาปนาความมุ่งหมายแห่ง สันติภาพสากล พวกเขาต้องนำเรื่องความมุ่งหมายแห่งสันติภาพมาเป็นวัตถุประสงค์ของการปรึกษาหารือ ทั่วไป และพยายามทุกวิถีทางที่ทำได้เพื่อสถาปนาสภาพของชาติทั้งหลาย พวกเขาต้องทำสนธิสัญญา ผูกมัดและสถาปนาปฏิญญาที่มีข้อกำหนดที่ชอบด้วยเหตุผล ละเมิดไม่ได้และแน่นอน พวกเขาต้องประกาศ ปฏิญญานี้ต่อทั่วโลกให้มนุษยชาติทั้งปวงสนับสนุน งานที่ยิ่งใหญ่และประเสริฐสุดนี้ ซึ่งเป็นบ่อเกิดที่แท้จริง ของสันติภาพและความผาสุกของทั่วโลก ควรเป็นที่เคารพของทุกคนที่อาศัยอยู่บนโลก กองกำลังทั้งหมด ของมนุษยชาติต้องระดมเข้าด้วยกันเพื่อรับประกันเสถียรภาพและความถาวรของปฏิญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ ในสนธิสัญญาที่ครอบคลุมอย่างทั่วถึงนี้เขตและชายแดนของแต่ละชาติต้องกำหนดไว้อย่างชัดเจน หลักการ

ต่างๆ ที่เป็นรากฐานของเงื่อนไขระหว่างรัฐบาลทั้งหลายต้องวางไว้อย่างชัดเจน ข้อตกลงและข้อผูกพันทั้งหมดระหว่างประเทศต้องเป็นที่รู้แน่ ทำนองเดียวกันขนาดของอาวุธยุทธภัณฑ์ของทุกรัฐบาลควรถูกจำกัดอย่างเข้มงวด เพราะหากอนุญาตให้ชาติใดเตรียมสงครามและเพิ่มกำลังทหารก็จะทำให้ชาติอื่นระแวงสงสัย หลักการมูลฐานของสนธิสัญญาที่ต้องเคารพนี้ควรตายตัวไม่มีเปลี่ยนแปลง เพื่อว่าหากรัฐบาลไหนละเมิดข้อกำหนดใดในภายหลัง รัฐบาลอื่นทั้งหมดจะลุกขึ้นปราบรัฐบาลนั้นด้วยกำลังที่มีอยู่ทุกอัตรา ถ้าหากวิธีการรักษาอันยิ่งใหญ่นี้นำมาใช้กับโลกที่เจ็บป่วยยอมวางใจได้ว่าโลกจะพ้นจากความยุ่งยากและจะคงอยู่อย่างปลอดภัยไว้กังวลไปชั่วกาลนาน

จะสังเกตเห็นว่าหากสถานการณ์ที่มีสุขเช่นนี้กำลังใกล้เข้ามา ย่อมไม่มีรัฐบาลใดจำเป็นต้องสะสมอาวุธอยู่ตลอด หรือคิดว่าเป็นหน้าที่ของตนที่จะผลิตอาวุธสงครามใหม่ๆ เพื่อใช้พิชิตมนุษยชาติ กองกำลังเล็กน้อยเพื่อความปลอดภัยภายในประเทศ เพื่อการลงโทษอาชญากรและแก้ไขความไม่เป็นระเบียบ และป้องกันความโกลาหลในท้องถิ่นย่อมเพียงพอไม่ต้องมากกว่านี้ ด้วยวิธีนี้ประชากรทั้งปวงย่อมได้รับการปลดปล่อยจากการค่าใช้จ่ายเพื่อจุดประสงค์ทางทหารในปัจจุบันเป็นประการแรก ประการที่สองประชาชนจำนวนมากย่อมยุติการทุ่มเวลาให้กับการคิดค้นอาวุธทำลายล้างชนิดใหม่ๆ อยู่ตลอด ซึ่งเป็นพยานหลักฐานของความโลภและความกระหายเลือดที่ขัดกับพรสวรรค์ของชีวิต แล้วหันมาพยายามผลิตสิ่งที่ทำนุบำรุงชีวิต ความสงบและความผาสุกของมนุษย์ และกลายเป็นเหตุของการพัฒนาและความเจริญรุ่งเรืองสำหรับทุกคน เมื่อนั้นทุกชาติบนพิภพจะปกครองด้วยเกียรติ และประชาชนทุกคนจะได้รับการโอบอุ้มอยู่ในความสงบและพึงพอใจ

คนจำนวนน้อยที่ไม่ทราบถึงอนุภาพที่แฝงอยู่ในความพยายามของมนุษย์พิจารณาเรื่องนี้ว่าปฏิบัติไม่ได้อย่างยิ่งและอยู่นอกขอบเขตความพยายามสูงสุดของมนุษย์ อย่างไรก็ตามหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ ในทางตรงข้ามขอขอบคุณกรุณาธิคุณอันไม่รู้สิ้นของพระผู้เป็นเจ้า ความเมตตารักใคร่ของบรรดาผู้ที่พระองค์โปรดปราน ความพยายามที่ไม่มีเสมอของบรรดาดวงวิญญาณที่ชาญฉลาดและสามารถ ความคิดของบรรดาผู้นำที่ไม่มีเปรียบในยุคนี้ไม่มีสิ่งใดที่จะบรรลุไม่ได้ ความพยายามอย่างไม่หยุดหย่อนนั้นจำเป็น หากปราศจากความมุ่งมั่นอันไม่ย่อท้อก็บรรลุสิ่งนี้ไม่ได้ ความมุ่งหมายมากมายในยุคอดีตที่ถือว่าเป็นความฝัน มาในยุคนี้กลายเป็นเรื่องที่ย่างที่สุดและปฏิบัติได้ ใจความมุ่งหมายอันยิ่งใหญ่แลประเสริฐสุดนี้ ซึ่งเป็นดาวประกายพรึกบนเวหาแห่งอารยธรรมอันแท้จริงและเป็นเหตุของความรุ่งโรจน์ ความก้าวหน้า ความผาสุก และความสำเร็จของมวลมนุษยชาติจะไม่มีทางสำเร็จ แน่หนอนวันนั้นจะมาถึง คือวันที่แสงที่สวยงามของความมุ่งหมายนี้จะส่องสว่างต่อหมู่มนุษย์

การเตรียมเครื่องมือสำหรับการรับหากดำเนินต่อไปในอัตราปัจจุบัน จะไปถึงจุดที่สงครามกลายเป็นสิ่งที่มนุษยชาติทนไม่ได้ เป็นที่ชัดเจนตามที่กล่าวไว้แล้วว่า ความรุ่งโรจน์และความยิ่งใหญ่ของมนุษย์มิได้อยู่ที่ความกระหายเลือดและอึ้งเลิบนั่นแหล่มคม การทำลายบ้านเมืองและก่อความพิวาศไปทั่ว การสังหารกองทัพและพลเรือน สิ่งที่มีหมายถึงอนาคตอันสดใสของมนุษย์คือกิตติศัพท์ด้านความยุติธรรม ความเมตตาต่อประชากรทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นคนสูงศักดิ์หรือต่ำต้อย การก่อสร้างประเทศและเมือง หมู่บ้าน และตำบล การทำให้เพื่อนมนุษย์มีชีวิตที่ผ่องคลาย สงบและเป็นสุข การวางหลักการพื้นฐานสำหรับความก้าวหน้า การยกมาตรฐานและเพิ่มความมั่งคั่งให้กับประชากรทั้งหมด...

ไม่มีอาณาภพใดบนพิภพมิชยเหนือกองทัพแห่งความยุติธรรม และทุกปรการต้องทลายลงต่ออาณาภพนี้เพราะมนุษย์เต็มใจจะล้มลงภายใต้การฟาดฟันของดาบนี้ และสถานที่อ้างวังกลับเบ้งบานและเฟื่องฟูภายใต้การเหยียบย่ำของกองทัพนี้ มีธงที่ทรงอำนาจสองผืนซึ่งเมื่อทอดเงาผ่านมงกุฏของกษัตริย์องค์ใดก็ตาม ก็จะมีบันดาลให้อิทธิพลของรัฐบาลของกษัตริย์นั้นกระจายไปทั่วพิภพอย่างรวดเร็วย้ายตายประจุตั้งแสงของดวงอาทิตย์ ธงผืนแรกคือปัญญา ธงผืนที่สองคือความยุติธรรม เนินเหล็กไม่สามารถเอาชนะพลังสองอย่างที่มีอำนาจที่สุดนี้ และกำแพงของอเล็กซานเดอร์จะแตกทลายต่อหน้าพลังสองอย่างนี้ เป็นที่ชัดเจนว่าชีวิตในโลกที่เลื่อนหายไปอย่างรวดเร็วนี้จะผ่านไปและไม่คงที่ประจุสายลมยามเช้า และเมื่อเป็นเช่นนั้นผู้ยิ่งใหญ่ที่มีชื่อเสียงและมีอนุสรณ์ของชีวิตที่ใช้ไปในหนทางที่เป็นที่ยินดีของพระผู้เป็นเจ้าช่างโชคดีเพียงไร

การพิชิตอาจเป็นเรื่องน่าสรรเสริญ และบางคราวสงครามกลายเป็นฐานอำนาจของสันติภาพ และการทำลายกลายเป็นวิธีการปฏิสังขรณ์ ตัวอย่างเช่นหากประมุขผู้มีจิตใจสูงจัดกองทหารเข้าขัดขวางการกบฏและผู้รุกรานหรือหากเขาเข้าสู่สนามรบและเป็นเอกในการต่อสู้เพื่อประสานสามัคคีประชาชาติที่แบ่งแยกกัน กล่าวโดยย่อ หากเขาทำสงครามเพื่อจุดประสงค์ที่ชอบธรรม เช่นนั้นแล้วสิ่งที่ดูเหมือนว่าเป็นความโกรธนี่คือความปรานีที่ดูเหมือนว่าเป็นการใช้อำนาจบาตรใหญ่นี้คือเนื้อแท้ของความยุติธรรมและสงครามนี้คือศิลาหลักของสันติภาพ ปัจจุบันงานที่คู่ควรกับผู้ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายคือการสถาปนาสันติภาพสากล เพราะอิสรภาพของประชาชนอยู่ในสันติภาพนี้.....

ศาสนา คือแสงสว่างของโลก ความก้าวหน้า ความสำเร็จและความสุขของมนุษย์ เป็นผลมาจากการเชื่อฟังกฎที่วางไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ กล่าวโดยย่อ เป็นที่สาธิตได้ว่าในชีวิตนี้ทั้งร่างกายและจิตใจ โครงสร้างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสถาปนาไว้อย่างมั่นคงที่สุด ยั่งยืนและถาวรที่สุด ซึ่งพิทักษ์โลก รับผิดชอบต่อความสมบูรณ์เลิศของมนุษยชาติทั้งทางวัตถุและจิตใจ และคุ้มครองความผาสุกและอารยธรรมของสังคม คือศาสนา

เป็นความจริงที่ว่า มีผู้โง่เขลาบางคนที่ไม่เคยตรวจสอบมูลฐานของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าอย่างเหมาะสมและได้ถือเอาความประพจน์ของผู้ที่เคร่งศาสนาแบบเสแสร้งมาเป็นเกณฑ์ในการใช้วัดผู้มีศาสนาทุกคน แล้วสรุปว่า ศาสนาคืออุปสรรคต่อความก้าวหน้า คือปัจจัยที่ก่อให้เกิดการแบ่งแยก คือเหตุของความประสพร้ายและเป็นปรปักษ์ระหว่างประชาชน พวกเขาหาได้สังเกตไม่ว่า หลักธรรมของศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าจะใช้การกระทำของผู้ที่อ้างตนว่านับถือมาประเมินไม่ได้ เพราะทุกสิ่งที่ล้ำเลิศแม้จะหาที่เปรียบไม่ได้ ก็อาจถูกใช้ไปในทางที่ผิด ตะเกียงที่ติดไฟในมือของเด็กที่ด้อยปัญญาหรือคนตาบอด จะไม่ปิดเป้าความมืดหรือทำให้บ้านสว่างขึ้น แต่จะไหม้ทั้งผู้ถือตะเกียงและบ้าน ในกรณีเช่นนี้เราจะตำหนิตะเกียงได้หรือไม่.... สำหรับผู้ที่มองเห็น ตะเกียงคือแสงสว่างที่นำทางแต่เป็นภัยพิบัติสำหรับคนตาบอด.....

เป็นที่แน่นอนว่า วิธีการที่เยี่ยมที่สุดที่นำไปสู่การพัฒนาและความรุ่งเรืองของมนุษย์ กลไกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการกู้โลกและให้ความสว่างแก่โลก คือความรักไมตรีจิตและความสามัคคีในหมู่มนุษยชาติทั้งปวง ไม่มีสิ่งใดสัมฤทธิ์ผลได้ในโลกนี้ ไม่แม้แต่ในความคิด หากปราศจากความสามัคคีและเห็นพ้องกัน และวิธีที่สมบูรณ์เลิศสำหรับการเพาะมิตรภาพและความสามัคคีคือศาสนาที่แท้จริง....

จุดประสงค์ของเราคือเพื่อจะแสดงให้เห็นว่า ศาสนาที่แท้จริงส่งเสริมอายุธรรมและเกียรติ ความเจริญรุ่งเรืองและความมีหน้ามีตา วิชาการและความก้าวหน้าของชนชาติที่เคยนำเวทนา เป็นทาสและโง่เขลาอย่างไร และเมื่อศาสนาตกอยู่ในมือของผู้นำศาสนาที่โง่เขลาและบ้าคลั่ง ศาสนาถูกใช้ไปในทางที่ผิด จนกระทั่งความสว่างไสวที่สุดนี้เปลี่ยนไปเป็นกลางคืนที่มืดมิดที่สุดอย่างไร.....

ความจริงใจคือรากฐานของความศรัทธา นั่นคือผู้ที่มีศาสนาต้องไม่คำนึงถึงความปรารถนาของตนและแสวงหาทุกวิถีทางที่ตนสามารถส่งเสริมประโยชน์ของสาธารณชนได้อย่างสุดหัวใจ และเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะเมินจากประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวของตน เสียสละประโยชน์ของตนเพื่อประโยชน์ของชุมชนนอกจากจะอาศัยความศรัทธาในศาสนาที่แท้จริง เพราะความรักตนเองคลุกอยู่ในดินแห่งความเป็นมนุษย์ และหากปราศจากความหวังที่จะได้รางวัลเป็นแก่นสาร เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะละเลยประโยชน์ด้านวัตถุของตนในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามบุคคลที่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อในวาระของพระผู้เป็นเจ้า เพราะเขาได้รับสัญญาและแน่ใจในรางวัลมากมายในชีวิตหน้าและเพราะว่าประโยชน์ทางโลกไม่มีความหมายต่อเขาเมื่อเทียบกับความปีติอันนิตย์และความรุ่งโรจน์ของสภาวะการดำรงอยู่ในอนาคต เขาจะทิ้งความสงบสุขและประโยชน์ของตนเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า จะอุทิศหัวใจและวิญญาณของตนต่อประโยชน์ส่วนรวมได้อย่างอิสระ...

คุณประโยชน์สากลสืบมาจากกรุณาธิคุณของศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า เพราะศาสนา นำพาให้ศาสนิกชนที่แท้จริงมีเจตจำนงที่จริงใจ มีจุดประสงค์ที่สูงส่ง มีความบริสุทธิ์และเกียรติที่ไม่ต่าง พริ้ว มีเมตตาธรรมและเห็นอกเห็นใจ รักษาปณิญาตามที่ตั้งสัตยาไว้ คำนึงถึงสิทธิของผู้อื่น มีอิสรภาพ มีความยุติธรรมในทุกแง่ของชีวิต มีความเป็นมนุษย์และมีมนุษยธรรม มีความกล้าหาญ อุทิศอย่างไม่ย่อ ท้อในการรับใช้มนุษยชาติ สรุปคือศาสนาที่กำหนดคุณธรรมทั้งปวงของมนุษย์ และคุณธรรมเหล่านี้คือเทียน ที่สว่างไสวของอารยธรรม....

จุดประสงค์ของคำแถลงเหล่านี้คือ เพื่อจะชี้ให้เห็นว่า ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า คือ คำสอนธรรมะ คือรากฐานที่มั่นคงของความสุขของมนุษย์ และประชาชนทั้งหลายของโลกไม่ต้องหวังว่าจะได้ผ่อนคลาย หรือเป็นอิสระอย่างแท้จริงหากปราศจากยารักษาที่ยิ่งใหญ่นี้ อย่างไรก็ตามยาครอบจักรวาลนี้ต้องให้โดย แพทย์ที่ชำนาญชาญฉลาด เพราะในมือของผู้ที่ไม่เชี่ยวชาญ การรักษาทั้งปวงที่พระผู้เป็นนายของมนุษย์ สร้างไว้ให้รักษาความเจ็บป่วยของมนุษย์ไม่สามารถเสริมสร้างสุขภาพ และในทางตรงกันข้ามจะทำลายผู้ที่ หมดหนทางและทำให้ผู้ที่ทุกข์ทรมานอยู่แล้วหนักใจ....

เช่นกันมีการกระทำใดในโลกหรือที่ประเสริฐกว่าการรับใช้ประโยชน์ส่วนรวม? มีพรใดหรือที่ยิ่งใหญ่ กว่าการที่มนุษย์ได้เป็นเหตุของการศึกษา การพัฒนา ความเจริญรุ่งเรืองและเกียรติสำหรับเพื่อนมนุษย์? ไม่มี..... ความชอบธรรมสูงสุดคือ การที่ดวงวิญญาณที่วิสุทธิจับมือของผู้ที่หมดหนทางและปลดปล่อยเขาออก จากความโง่เขลา ความตกต่ำและความยากจน ลุกขึ้นอุทิศตนอย่างแข็งขันเพื่อรับใช้มวลชนด้วยเจตนาที่ บริสุทธิ์เพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ทางโลกของตน และทำงานเพียงเพื่อส่งเสริม ประโยชน์ของส่วนรวม... “มนุษย์ที่ดีที่สุดคือผู้ที่รับใช้มนุษยชาติ มนุษย์ที่เลวทรามที่สุดคือผู้ที่ทำร้าย ประชาชน”

.....ข้างเป็นสถานการณ์ที่พิเศษเพียงไร เมื่อได้ยินคำกล่าวอ้างเสนอมานี้ ไม่มีใครถามตัวเองว่า เจตนา ที่แท้จริงของผู้พูดคืออะไร และจุดประสงค์ที่เห็นแก่ตัวอะไรที่เขาอาจซ่อนไว้ในถ้อยคำที่เป็นหน้าากก ตัวอย่างเช่น เจ้าพบว่าบุคคลหนึ่งที่พยายามส่งเสริมกิจส่วนตัวที่คับแคบ จะขวางความก้าวหน้าของ ประชาชนทั้งหมด เพื่อจะหมุนเครื่องบดด้วยกำลังน้ำ เขาจะปล่อยให้ไร่นาของคนอื่นทั้งหมดแห้งและเหี่ยว เเฉา เพื่อจะคงความเป็นผู้นำของตนไว้เขาจะพามวลชนไปสู่อคติและความบ้าคลั่งศาสนาที่บั่นทอนพื้นฐาน ของอารยธรรม....

หนึ่งในเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นต้องมีการทบทวนอย่างถี่ถ้วนและปฏิรูปคือ วิธีการศึกษาความรู้สาขาต่างๆ และการจัดหลักสูตรทางวิชาการให้เป็นระบบ หากขาดการจัดระบบ การศึกษาจะสับสนและไปตามบุญตามกรรม วิชาไม่สำคัญที่ไม่ควรมีรายละเอียดมากเกินไปจนนักศึกษาเปลืองสมองและเปลืองพลังงานอยู่เป็นเวลานานกับข้อมูลที่สมมุติขึ้นมาเองและพิสูจน์ไม่ได้ การศึกษานี้ประกอบด้วยการเล่นลูกไปมาในข้อความและแนวความคิดที่การตรวจสอบอย่างรอบคอบย่อมพิสูจน์ว่า ไม่เพียงแต่ไม่น่าเป็นไปได้ แต่ยังเป็นความมกมายที่ไม่มีสิ่งเจือปน และแสดงถึงการไต่สวนความคิดที่ไร้ประโยชน์ และการแสวงหาสิ่งที่เหลวไหล ไม่มีข้อสงสัยว่าการสนใจเรื่องฟุ้งซ่านดังกล่าว การตรวจสอบและโต้เถียงกันอย่างยืดยาวเกี่ยวกับข้อมูลที่ไร้สาระดังกล่าว ไม่ได้อะไรนอกจากเสียเวลาและเปลืองชีวิต ไม่เพียงเท่านั้นยังขัดขวางผู้ที่ไม่ให้ศึกษาศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่สังคมต้องการโดยด่วน ก่อนจะศึกษาวิชาใดบุคคลนั้นควรถามตัวเองว่า วิชานั้นมีประโยชน์อะไรและจะมีผลอะไรเกิดจากวิชานั้น หากวิชานั้นเป็นสาขาความรู้ที่มีประโยชน์ นั่นคือถ้าสังคมจะได้ประโยชน์จากวิชานั้น แน่แน่นอนเขาควรทุ่มเทใจทั้งหมดให้กับวิชานั้น แต่ถ้าวิชานั้นอยู่ในการโต้เถียงที่ว่างเปล่าไม่มีประโยชน์ และการจินตนาการไร้สาระเป็นชุดที่ไม่เกิดผลอันใด นอกจากความเผ็ดร้อนในอารมณ์ จะอุทิศชีวิตของตนต่อการขุดคุ้ยและการโต้เถียงที่ไร้ประโยชน์เช่นนี้ไปทำไม.....

การปกครองเป็นเสมือนพัฒนาการของมนุษย์ แรกเริ่มมนุษย์เป็นเมล็ด และต่อมาพัฒนาผ่านขั้นตอนต่างๆ จนเป็นตัวอ่อนอยู่ในครรภ์ โครงกระดูกก่อร่างขึ้นห่อหุ้มด้วยเนื้อหนัง ก่อตัวเป็นรูปร่างพิเศษของตน จนในที่สุดมาถึงระดับที่มนุษย์สามารถบรรลุผลอย่างเหมาะสมตามวามจะเหล่านี้ “พระเจ้าสร้างผู้ล้ำเลิศที่สุด” นี่คือการไขว่อย่างหนึ่งในสรรพภาวะที่มาจากปัญญาสากล เช่นเดียวกันการปกครองไม่สามารถพัฒนาจากขั้นต่ำสุดที่ปกครองไปถึงขั้นสูงสุดที่ถูกต้องและสมบูรณ์เลิศอย่างทันใด บรรดาผู้ทรงคุณวุฒิต้องพยายามทั้งกลางวันและกลางคืน ใช้ทุกวิถีทางที่เกื้อกูลความก้าวหน้า จนกระทั่งรัฐบาลและประชาชนพัฒนาไปในทุกด้านทุกวันและแม้แต่ทุกขณะ....

สิ่งจำเป็นเบื้องต้นและด่วนที่สุดคือการส่งเสริมการศึกษา เป็นเรื่องสุดจะจินตนาการได้ว่า ชาติใดจะเจริญรุ่งเรืองและประสบความสำเร็จได้ นอกจากว่าเรื่องสำคัญมูลฐานนี้จะดำเนินก้าวหน้าไป เหตุผลสำคัญของความเสื่อมและความตกต่ำของประชาชนคือด้อยความรู้ ปัจจุบันมวลชนมิได้รับทราบแม้แต่กิจการธรรมดา ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่เข้าใจเพียงไหนเกี่ยวกับแก่นของปัญหาสำคัญและความจำเป็นอันซับซ้อนของยุค

ดังนั้นจึงเป็นเรื่องริบด่วนที่จะต้องเขียนบทความและหนังสือที่มีประโยชน์ที่ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนและแน่นอนว่า สิ่งที่สำคัญสำหรับประชาชนในปัจจุบันคืออะไร และอะไรก่อความสุขและความก้าวหน้าของสังคม บทความและหนังสือเหล่านี้ควรตีพิมพ์และแพร่กระจายไปทั่วประเทศ เพื่อว่าอย่างน้อยบรรดาผู้นำในหมู่ประชาชนจะตื่นตัวและลุกขึ้นพยายามในแนวทางที่จะนำไปสู่เกียรติที่ยั่งยืนของตน การตีพิมพ์ความคิดที่สูงส่งคืออานุภาพที่มีพลังในเส้นเลือดของชีวิตและคือวิญญาณของโลก ความคิดคือทะเลไร้ขอบเขต อิทธิพลและสภาพต่าง ๆ ของการดำรงอยู่เป็นเสมือนคลื่นแต่ละลูกที่มีขีดจำกัด จนกว่าทะเลจะเดือด คลื่นจึงจะพัดพาไข่มุกแห่งความรู้มายังชายฝั่งแห่งชีวิต

ความคิดเห็นของสาธารณชนต้องถูกกำกับมายังสิ่งที่คู่ควรสำหรับยุคนี้ และสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ นอกจากโดยการใช้เหตุผลที่ดีพอและข้อพิสูจน์ที่เด่นชัด ครอบคลุมและแน่นอน เพราะมวลชนที่หมดหนทางไม่รู้อะไรเกี่ยวกับโลก และแม้ไม่มีข้อสงสัยว่าพวกเขาแสวงหาและปรารถนาความสุขของตน กระนั้นความด้อยความรู้เป็นเสมือนม่านขนาดใหญ่ปิดกั้นพวกเขาจากความสุข....

นอกจากนี้ยังเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องก่อตั้งโรงเรียนทั่วประเทศ...แม้แต่ในเมือง ชนบทและหมู่บ้านที่เล็กที่สุด สนับสนุนประชาชนทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ให้ลูกของตนให้เรียนการอ่านเขียน หากจำเป็น การศึกษาควรเป็นเรื่องบังคับ จนกว่าเส้นประสาทและเส้นเลือดของชาติจะมีชีวิตชีวา มาตรการทุกอย่างที่ลงมือไปจะไร้ประโยชน์เพราะประชาชนเป็นเสมือนร่างกายมนุษย์ ความมุ่งมั่นและความตั้งใจที่จะฝ่าฟันพยายามเป็นเสมือนวิญญาณ และร่างกายที่ไร้วิญญาณไม่มีการเคลื่อนไหว